

**(SAMEN)WERKEN AAN EEN
VEILIGER DEVENTER
2015-2018**

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	2
Hoofdstuk 1	3
Inleiding	3
Hoofdstuk 2	6
Algemene uitgangspunten voor het beleid	6
Hoofdstuk 3	9
De Bestuurlijke aanpak	9
3.1 Aanpak georganiseerde criminaliteit en bibob	9
3.2 Prostitutie	10
3.3 Drugs	11
3.4 Outlaw Motorgangs (OMG's)	12
Hoofdstuk 4	13
Recreëren/werken en veiligheid	13
4.1 Veilig uitgaan	13
4.2 Veilig Ondernemen	14
4.3 Voetbal	15
4.4 Veiligheid en evenementen	16
Hoofdstuk 5	17
Zorg en Veiligheid	17
5.1 Overlast door zorgbehoevenden	17
5.2 Huiselijk geweld	18
Hoofdstuk 6	19
Jeugd en Veiligheid	19
Hoofdstuk 7	22
Veilige woon- en leefomgeving	22
7.1 Woninginbraken	22
7.2 Kamerverhuur	23
7.3 Woonoverlast en verloedering	24
7.4 Autoinbraken en fietsdiefstallen	24
7.5 Veelplegers	25
7.6 Radicalisering	26
7.7 Cybercrime	26
Hoofdstuk 8	27
Toezicht en Handhaving	27
Hoofdstuk 9	29
Rampbestrijding en crisisbeheersing	29

VOORWOORD

Voor u ligt de nieuwe 4 jaren beleidsvisie veiligheid van de gemeente Deventer. Deze visie is onder meer tot stand gekomen via bijdrages van een groot aantal maatschappelijke partners en bedrijven. Ook de veiligheidstrategie 2015-2018 Oost Nederland en het meerjarenbeleidsplan van de politie Oost Nederland zijn input geweest. Wij denken dat er een visie ligt die mag rekenen op een brede steun van onze justitiële en maatschappelijke partners. Die steun achten wij van groot belang voor een succesvol veiligheidsbeleid. Veiligheid is al lang niet meer iets van de overheid alleen maar betreft een gedeelde verantwoordelijkheid. In de samenwerking tussen partners en overheid is de afgelopen jaren veel geïnvesteerd en gerealiseerd. Over die samenwerking hebben wij in de aanloop naar deze visie waardering mogen ontvangen. De jarenlange daling van de criminaliteitscijfers zijn naar onze opvatting ongetwijfeld een resultante van deze samenwerking. Het spreekt voor zich dat die samenwerking de sleutel is voor succes en dat we daar de komende jaren verder op investeren.

De wereld en daarmee ook de verhoudingen op lokaal niveau veranderen snel. Digitalisering, forse bezuinigingen onder meer in de GGZ, verdere samenwerking tussen strafrecht en de bestuurlijke aanpak en de toename van het gebruik van het bestuurlijk instrumentarium, dreiging van verscherping in verhoudingen bv als gevolg van oorlogen in Midden Oosten, en de toenemende impact van de media zijn slechts enkele aspecten die om een bijna permanente herijking van onze samenwerking en het instrumentarium vragen. In deze nota hebben wij onze kaders aangegeven waarmee wij deze uitdagingen willen oppakken. Bij de doelstellingen en prioriteiten hebben wij, met inachtneming van een historisch perspectief, geprobeerd de belangrijkste ontwikkelingen te schetsen en te vertalen naar concrete activiteiten. Op deze wijze denken wij een visie te kunnen aanbieden die een goede basis biedt voor de komende vier jaren en ook daarna. Wij wensen u veel leesplezier toe.

HOOFDSTUK 1. INLEIDING

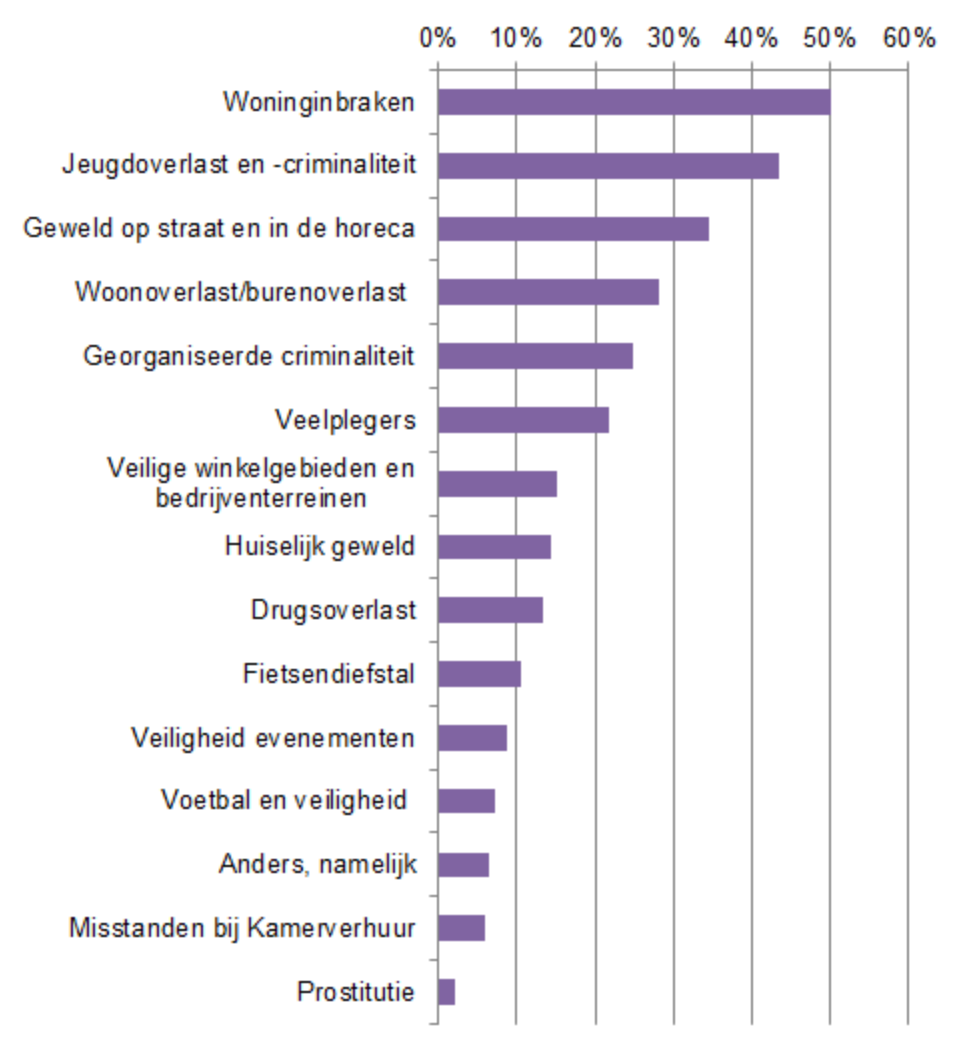
De consistentie in en de vorm van de beleidscyclus heeft al geruime tijd instemming van de Raad. Via de jaarlijkse voortgangsrapportage heeft de raad steeds inzage in de ontwikkelingen van de afgelopen periode, inzage in de cijfermatige ontwikkelingen en de mogelijkheid tot het bijsturen in prioriteiten en activiteiten. In de aanloop naar de voorliggende visie is uitgebreid gesproken met een groot aantal justitiële en maatschappelijke partners, waarbij ook is teruggeblikt op ontwikkelingen en de samenwerking in de afgelopen vier jaren. Zo hebben wij onder meer afzonderlijke verdiepingsgesprekken gehouden met de woningcorporaties, instellingen vanuit de zorg, jeugdinstellingen, politie, Openbaar Ministerie, Go Ahead Eagles, ondernemersverenigingen (zoals parkmanagement en Deventer Kring van Werkgevers) maar ook met exploitanten van coffeeshops en prostitutiebedrijven. De resultante van deze gesprekken vindt u terug bij de kaders zoals geformuleerd in hoofdstuk 2 en de uitwerking in de afzonderlijke thema's in het hoofdstuk daarna. In die zin denken wij dat deze nota en de richting die wij daarin aangeven mag rekenen op een breed maatschappelijk draagvlak.

In zijn algemeenheid bleek uit de gesprekken dat de partners de samenwerking binnen het terrein van veiligheid als overwegend goed ervaren. De herkenbaarheid is groot, en de lijnen worden als kort ervaren. De wijkgerichte politiezorg met daarin de wijkagent als spil wordt zeer gewaardeerd. De maatregelen die wij inzetten worden als effectief beschouwd en sluiten aan bij maatschappelijke behoeftes. Vanuit de gemeente constateren wij een sterk, en nog steeds toenemend verantwoordelijkheidsbesef bij onze partners van hun eigen rol en verantwoordelijkheden als het gaat om een bijdrage leveren aan een veiliger Deventer. De invulling van die rol en de overwegend goede samenwerking zullen er ongetwijfeld aan hebben bijgedragen dat het aantal delicten in Deventer de laatste jaren vrij fors is afgenomen.

Uit de registratie van de politie blijkt onderstaand overzicht van het totaal aan alle delicten

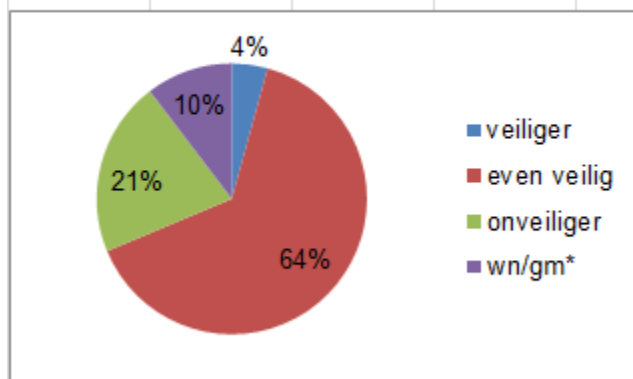
2005	9238
2007	7436
2011	7384
2013	6779

De cijfermatige ontwikkeling ondersteunt het beeld dat Deventer de afgelopen jaren veiliger geworden is. In onze meerjarenvizie 2010-2014 gaven wij wel een "winstwaarschuwing" af met betrekking tot het feit dat het aantal delicten een ondergrens heeft. Met een aantal van 6779 delicten is de trend nog steeds dalend. Het zou mooi zijn wanneer wij het aantal delicten op dit peil weten te handhaven (of zelfs nog weten te verlagen), hoewel wij in deze nota ook enkele ontwikkelingen schetsen die het cijfer onder druk zetten. Er is meer dan voldoende aanleiding om op sommige aspecten extra inspanningen te leveren dan wel alert te zijn op ontwikkelingen. Bij de specifieke thema's komen wij hierop terug. Aan het burgerpanel hebben wij ook de vraag voorgelegd aan welk onderwerp het meeste prioriteit wordt toegekend. Deze vraag bracht de navolgende uitkomst.

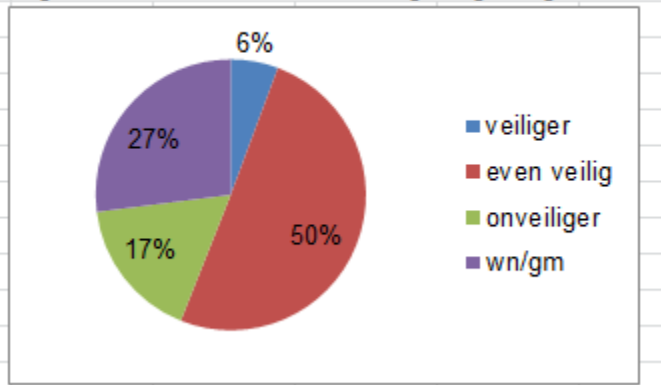

Een andere belangrijke indicator naast het aantal delicten van het veiligheidsbeleid vormt het veiligheidsgevoel zoals dat gemeten wordt via de monitor leefbaarheid en veiligheid. Dat cijfer is de laatste 4 jaren gelijk gebleven. Het rapportcijfer voor het algemene veiligheidsgevoel is een 7,2 en voor veiligheid in de buurt is dat een 6,9. In de aanloop naar deze visie hebben wij via het burgerpanel navraag gedaan over de veiligheidsgevoelens in de buurt en algemeen. In onderstaande overzichten treft u de resultaten.

Figuur 1.1: Resultaten ontwikkeling veiligheid buurt

Figuur 2.1: Resultaten ontwikkeling veiligheid gemeente

Een groot gedeelte van de respondenten is van oordeel dat de veiligheid gelijk is gebleven. Het percentage inwoners dat van oordeel is dat Deventer(inclusief de buurt) veiliger is geworden is relatief beperkt. Bijna 20% is zelfs van oordeel dat Deventer en de buurt onveiliger is geworden.

De beïnvloedingsfactoren vanuit het veiligheidsbeleid op lokaal niveau zijn weliswaar aanwezig maar moeten tegelijkertijd niet worden overschat. Uit onderzoek is gebleken dat het gevoel van (on)veiligheid voor een substantieel deel wordt bepaald door de overlast die inwoners ervaren als graffiti en hondenpoep. Met name op het laatste aspect heeft de gemeente de laatste jaren een terugtrekkende beweging ingezet (minder toezicht). Wij hebben geen zicht op de invloed op ons veiligheidsgevoel van zaken als de toenemende globalisering met alle veiligheidsproblemen die dat met zich meebrengt (IS, ebola) of de vrij prominente rol die incidenten in de media krijgen. Een constatering overigens die ook naar voren kwam op 16 oktober 2014 in een bijzondere raadstafel waar werd gesproken over het veiligheidsbeleid.

De visie bestaat feitelijk uit twee delen. Ten eerste een aantal algemene kaderstellende uitgangspunten. Vervolgens gaan wij in op de diverse prioriteiten, de ontwikkelingen die zich daarbij voordoen en de concrete activiteiten die wij daarop inzetten. Er is geprobeerd om te komen tot een heldere rubricering van de onderwerpen, maar de indeling blijft selectief en de ontwikkelingen/ voorstellen zijn vaak thema-overstijgend. Er bestaat veel overlap in de diverse prioriteiten. Een geslaagde aanpak rond veelplegers leidt tot minder vermogensdelicten. Een goede aanpak rond criminele jeugd leidt tot een veiliger uitgaansgebied. Deze dwarsverbanden zijn vanwege de hoeveelheid in deze nota niet steeds aangegeven maar u mag ervan uitgaan dat wij die verbinding in de praktijk wel steeds nastreven.

HOOFDSTUK 2. ALGEMENE UITGANGSPUNTEN VOOR HET BELEID

Wij achten het van belang enkele kaders vast te leggen waarbinnen wij het veiligheidsbeleid vorm en inhoud willen geven. Over deze kaders hebben wij met onze partners gesproken en deze zijn ook aan de orde gekomen in de raadstafel van 16 oktober 2014. De in dit hoofdstuk neergelegde kaders zijn in die zin leidend voor de wijze waarop wij ons beleid de komende 4 jaren gaan uitvoeren evenals alle activiteiten binnen de gestelde prioriteiten. In willekeurige volgorde benoemen wij;

- A. Het veiligheidsbeleid wordt zoveel mogelijk lokaal vorm en inhoud gegeven. Prioritering en uitvoering worden in hoofdzaak in en via de lokale driehoek bepaald, mede aan de hand van de door de raad vastgestelde kaders en prioritering. Daar waar de oplossing van vraagstukken het lokale niveau overstijgt zoeken wij samenwerking in een groter verband.
- B. Binnen het lokale veiligheidsbeleid is de wijkgerichte politiezorg speerpunt. De rol van de wijkagent is daarin cruciaal. Binnen het team IJsselland Zuid, waarbinnen Deventer valt, komen er 32 wijkagenten. Vanwege temporisering van de organisatieontwikkeling binnen de politie is de selectie van deze functie nog niet geheel afgerond op het moment van schrijven. Voor wat betreft de rol en het takenpakket sturen wij voornamelijk op de navolgende aspecten. De wijkagent:
 - vervult de oor- en oogfunctie binnen de wijk,
 - is makkelijk benaderbaar en bereikbaar,
 - vervult een belangrijke rol in de vroegsignalering van potentiële “probleemsituaties” en zorgt voor agendering bij de betrokken partners,
 - levert een bijdrage aan de leefbaarheid in de wijk,
 - onderhoudt contacten met alle lagen in de wijk, burgers en instellingen,
 - vervult adviserende rol in de aanpak vergroting leefbaarheid,
 - handhaaft daar waar het nodig is,
 - levert actuele informatie over de “de staat van de wijk”,
 - is aanspreekpunt voor operationele vraagstukken, zowel voor burger als gemeente,
 - neemt deel aan netwerken op wijkniveau,
 - vormt een koppel met gemeentelijk toezicht.

Vanuit deze visie willen wij samen met de politie werken aan een versterking van de rol van de wijkagent. Via de jaarlijkse gebiedscan volgen wij de ontwikkelingen op wijkniveau en de rol van de wijkagent daarin, waarbij wij onder meer ook aandacht besteden aan de relatie met de sociale teams in de wijken en het Veiligheidshuis.

- C. We willen de verbinding tussen veiligheid en de overige facetten van onze samenleving en de daarmee samenhangende beleidsontwikkelingen versterken en, conform het bestuursakkoord, veiligheid in beleid en uitvoering beter borgen. Op de eerste plaats willen wij dit tot uitdrukking brengen ten aanzien van de ontwikkelingen die zich binnen andere beleidsterreinen voordoen. Binnen vrijwel alle programma's of onderdelen daarvan vormt veiligheid een belangrijk aspect. Te denken valt onder meer aan onderwijs en sport. Wij kiezen er voor om in de toekomstige beleidsontwikkelingen op die terreinen een inhoudelijke koppeling te borgen met veiligheid. Die komt tot uitdrukking in een sluitende keten van preventie-repressie, het in te zetten instrumentarium, evenals de afstemming op activiteitsniveau. Hoewel op sommige terreinen die koppeling is geborgd bv evenementenbeleid zien wij nog mogelijkheden tot verbetering. Die meer integrale aanpak kan ook tot uitdrukking komen in het (bestuurlijk) overleg met de maatschappelijke partners. Waar nu nog vaak afzonderlijk met bv corporaties wordt gesproken vanuit “wonen” en “veiligheid” bestaat de behoefte te komen tot meer integratie en samenspel. Thema's, om bij de corporaties te blijven, als overlastbeleid, hennep, toewijzingsbeleid en eventueel gebruik van zogenaamde hufferwoningen vragen om een meer integrale benadering. Eenzelfde benadering geldt voor onder meer onderwijs, zorg en sport. Reeds eerder is deze lijn (met wisselend succes) ingezet daar waar het gaat om de component toezicht en handhaving. In de beleidsontwikkeling bij bv afvalbeleid, welstandbeleid, winkeltijden, horecabeleid etc. vormt

toezicht en handhaving een belangrijke component en sluitstuk. Ook op dit terrein is met een meer integrale benadering vanuit de ketengedachte nog winst te halen.

- D. Het veiligheidsbeleid is en blijft er op gericht de betrokkenheid van burgers en ondernemingen te vergroten en hun actief te blijven betrekken in de beleidsvorming. Activiteiten en zeker op het gebied van preventie laten wij daar waar het kan over aan onze partners waarbij heldere afspraken liggen over rol en betrokkenheid van politie en gemeente. Betrouwbaarheid en goede dienstverlening zijn daarbij kernbegrippen. In de uitvoering werken we zo mogelijk vraaggericht. De inzet van toezicht vormt hiervan een voorbeeld. Gedeelde verantwoordelijkheid is het leidend motief, waarbij wij ons realiseren dat veiligheid een kerntaak van de overheid is en uiteindelijk op een aantal aspecten de eindverantwoordelijkheid ook daar blijft liggen.
- E. Toezicht en handhaving binnen programma veiligheid is en blijft een taak van de gemeente.
- F. Het veiligheidsgevoel van burgers zullen wij blijven meten en daar waar het kan proberen positief te beïnvloeden door onze activiteiten vraaggericht te blijven inzetten en de communicatie daarop af te stemmen. Als bepalende factor voor het gevoerde veiligheidbeleid is het gevoel hooguit indicatief maar niet meer bepalend of we wel of geen succesvol beleid hebben gevoerd. In de inleiding is hier ook al iets over opgemerkt. Wij leggen de komende periode meer nadruk op de meting van waardering bij partners op terreinen van samenwerking, rol en taakverdeling en aansluiting van activiteiten bij behoeftes.
- G. De cijfermatige ontwikkeling binnen de prioriteiten als bv woninginbraken, geweld op straat etc. volgen wij nauwlettend. Meer dan in het verleden willen wij de inzet van de politie en toezicht op wijkniveau koppelen aan actuele cijfers. Hierbij hechten wij veel belang aan een goede inzage in locatie, dader- en slachtofferinformatie. Differentiatie in uitvoering op wijkniveau als gevolg van cijfermatige ontwikkelingen behoort tot de mogelijkheden. Wij willen ook een meer directe koppeling met de inzet van recherche binnen het team IJsselland en bij ernstige delicten met de districtelijke recherche. Cijfermatige ontwikkelingen kunnen aanleiding zijn om tot bijstelling van beleid en daarmee middelen te komen, maar daartoe zal wel vooraf een inhoudelijke afweging worden gemaakt. Wij hechten belang aan consistentie in onze aanpak. Binnen veiligheid bestaat met enige regelmaat onduidelijkheid of onzekerheid over de correlatie tussen de cijfermatige ontwikkeling en het ingezette instrumentarium. In die zin is de effectiviteit vaak lastig aan te geven. Om deze reden ziet u bij de uitwerking binnen de prioriteiten slechts in beperkte mate cijfermatige doelstellingen opgenomen.
- H. Het ‘veiligheidsprobleem’ (de zaak) staat centraal. Afhankelijk daarvan kiezen we voor een persoons- en/of gebiedsgerichte aanpak. De toepassing van een multidisciplinair overleg tussen zorg en veiligheidpartners om tot oplossing te komen van veelal individuele situaties is zeer nuttig en effectief gebleken en wordt gecontinueerd en bevorderd. De rol van het Veiligheidshuis is daarin cruciaal. Maar daarbij wordt meer dan voorheen de afweging gemaakt tussen de inzet van capaciteit en het te verwachten resultaat c.q. bijdrage van de betrokkene zelf. Op het moment dat deze niet in balans is accepteren wij dat in exceptionele situaties geen hulpaanbod meer wordt gedaan maar dat uitsluitend nog repressief zal worden opgetreden. Bij de donkerrode groep van de hooligans passen wij deze strategie al toe. Bij gebiedsgeoriënteerde problemen ligt de nadruk op het samenspel met bewoners, afstemming preventie en repressie, het aandragen van fysieke (en soms persoonsgerelateerde) oplossingen en een verantwoorde manier van het gebruik van het bestuurlijk instrumentarium zoals gebiedsverboden. Samenwerkingsverbanden met bewoners zoals vastgelegd in convenanten kunnen hierbij behulpzaam zijn.
- I. De beleidscyclus van openbare orde en veiligheid is al ettelijke jaren hetzelfde en bij de behandeling van de voortgangsrapportage 2014 heeft de Raad aangegeven hierover tevreden te zijn. Het is goed deze wens nog een plek te geven in de visie zodat deze ook “vastligt”. Dat betekent concreet een meerjarenvisie van vier jaren en een jaarlijkse voortgangsrapportage met de mogelijkheid sturing te geven aan de prioriteiten of concrete activiteiten. Wij proberen

besluitvorming rond thema's op het gebied van veiligheid zoveel mogelijk te koppelen. De cyclus wordt afgerond met een jaarlijkse vertrouwelijke raadsavond op het eind van het jaar. De jaarlijks door de politie op te stellen gebiedsscan willen wij meer toespitsen op inhoudelijk (eventueel cijfermatige) ontwikkelingen per wijk zodat deze voor ons maar ook voor partners als de sociale teams in de wijken en Raster meer beleidsvormend kan werken en sturend op de uitvoering.

De afgelopen jaren hebben wij een begin gemaakt het aspect van communicatie meer strategisch in te zetten om doelen van het veiligheidsbeleid te realiseren (bv verbetering veiligheidsgevoel, vergroten betrokkenheid burgers). Met de politie zijn daarover afspraken gemaakt en periodiek hebben wij aan thema's aandacht geschonken. Er is nog zeker winst te halen. Op de thema's zoals omschreven in de navolgende hoofdstukken zullen wij met partners specifieke communicatietrajecten starten. Begrip en draagvlak voor de in te zetten instrumenten en misschien soms wel de keuze om iets niet te doen vormen enkele aspecten in onze communicatiestrategie.

Tot slot

Het speelveld waarop de visie veiligheid betrekking heeft is groot en lijkt alleen maar verder toe te nemen. Nieuwe thema's zoals de Outlawmotorgangs en de terugkeer van Syriegers etc dienen zich aan. Het is goed te realiseren dat de beschikbare beleids capaciteit voor het programma openbare orde en veiligheid gering is (2.7 fte). In de voortgangsrapportage veiligheid 2014 is hier ook aandacht aan besteed. Het is niet uitgesloten dat soms keuzes gemaakt moeten gaan worden waarin we zaken niet of slechts in beperkte mate kunnen oppakken. Wij verwachten dit terug te zien in de bestuurlijke aanpak. Mede door het verruimen van de juridische mogelijkheden en een betere informatiepositie zien wij een zodanige hoeveelheid werk op ons afkomen, die gegeven de beschikbare capaciteit niet gerealiseerd kan worden. Wij verwachten ook in toenemende mate problemen om voor specifieke personen steeds een gericht plan van aanpak op te stellen. Wij sluiten niet uit dat hier een scherpere prioritering moet gaan plaatsvinden en dat voor de minder zware "gevallen hiervoor geen capaciteit. Via de voortgangsrapportage zal hiervan verslag worden gedaan. Het binnen het programma vrij te besteden bedrag is ongeveer 90.000,-euro. De besteding van dit bedrag vindt plaats over de in deze visie opgenomen prioriteiten. Zowel via de begroting als de voortgangsrapportage geven wij hierin inzicht.

HOOFDSTUK 3. DE BESTUURLIJKE AANPAK

3.1 Aanpak georganiseerde criminaliteit en bibob

Georganiseerde criminaliteit is niet altijd even zichtbaar en duidelijk. Illegale hennepteelt in woningen, bedrijfspanden of op agrarisch gebied, mensenhandel, drugshandel, witwaspraktijken of activiteiten op bedrijventerreinen als dekmantel voor criminele en frauduleuze praktijken. Wel hebben deze vormen van georganiseerde criminaliteit een negatief effect op de (lokale) samenleving.

Het leidt tot aantasting van de maatschappelijke integriteit, beïnvloeden de veiligheid en het veiligheidsgevoel voor onze inwoners, en hebben een verloederend effect op de openbare buitenruimte. De instrumenten die wij stevig inzetten als het gaat om de aanpak van georganiseerde criminaliteit, zijn: bestuurlijke aanpak, implementatie van wet- en regelgeving (adequaate handhavingsbeleid) en het toepassen van de Wet Bibob.

Bestuurlijke aanpak

De bestuurlijke aanpak van (georganiseerde) criminaliteit is gericht op het voorkomen van:

- Situaties waarin criminelen (on)bedoeld door de overheid worden gefaciliteerd;
- Vermenging van onder- en bovenwereld;
- Witwassen van crimineel verkregen vermogen, specifiek in relatie tot onroerend goed;
- Economische machtsposities opgebouwd met crimineel geld;

Als gemeente hebben wij een aantal mogelijkheden om georganiseerde criminaliteit aan te pakken en om te voorkomen dat ongewenste activiteiten of oneerlijke concurrentie ontstaan. In dit kader werken wij samen met onder meer de politie, het openbaar ministerie, RIEC oost Nederland en de belastingdienst.. Uitgangspunt is een integrale aanpak, dus een combinatie van strafrechtelijke, bestuursrechtelijke en fiscale maatregelen. Deze aanpak is zeer effectief gebleken. Per geval wordt, in goede samenwerking met de partners gekeken welke instantie de beste kaarten in handen heeft om uit te spelen. Op die manier boren wij meer mogelijkheden aan om de geleheidsstructuur te doorbreken. De bestuurlijke aanpak is dus geen alternatief voor opsporing, maar een goede aanvulling. Onze werkwijze ten aanzien van eventuele bestuurlijke aanpakken zal tijdens de komende beleidsperiode dan ook worden voortgezet.

Uitvoering wet Bibob

Naast de bestuurlijke aanpak, hebben wij als gemeente ook de mogelijkheid de Wet Bibob (Wet Bevordering Integriteits Beoordelingen) toe te passen. Deze wet is bedoeld om het risico tegen te gaan dat de gemeente ongewild criminele activiteiten faciliteert. Het doel van deze wet is het tegengaan van verwevenheid tussen de onder- en de bovenwereld, het bestrijden van witwaspraktijken en het voorkomen van misbruik van vergunningen (op het gebied van prostitutie en coffeeshops). In de komende beleidsperiode gaan we de mogelijkheden tot toepassing van het instrumentarium op o.a. vastgoedtransacties toepassen.

Op dit moment worden vergunningen voor coffeeshops en prostitutiebedrijven afgegeven voor een termijn van twee jaren. Vanuit de deze branches is aangedrongen om de werkingsduur van een vergunning te verlengen naar 5 jaar, met name ter reductie van de administratieve last die wordt ervaren. Hoewel deze last onzes inziens mee valt als men de administratieve zaken op orde heeft zijn wij wel ontvankelijk voor dit verzoek. De beleidsregel BIBOB zullen wij derhalve op dit punt gaan aanpassen. De mogelijkheid om naar aanleiding van een tipfunctie vanuit het Openbaar Ministerie of naar aanleiding van een concreet voorval bestuurlijk op te treden blijft te allen tijde bestaan.

Implementatie wet- en regelgeving en handhaving

Voor een adequate aanpak van georganiseerde criminaliteit is het verder van belang te zorgen dat de uitvoering van relevante wetgeving is geïmplementeerd in de dagelijkse aanpak. Alleen op die manier kan, zo nodig, een bestuurlijke aanpak tot stand komen. Een voorbeeld voor deze beleidsperiode is de actualisering van het prostitutiebeleid na inwerkingtreding van de wet regulering prostitutie en het op orde houden van relevante handhavingsarrangementen en de APV.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Criminelen en Criminele samenwerkingsverbanden worden niet gefaciliteerd.
- Vaststelling en implementatie van de nieuwe BIBOB beleidsregel met name met betrekking tot vastgoed en huisjesmelkerij.
- Optimale aansluiting in de keten van fiscaal-, straf- en bestuursrecht.
- Toepassen van het Bibob-instrumentarium.
- Betrokkenheid van inwoners bijvoorbeeld door middel van Meld Misdaad Anoniem.

3.2 Prostitutie

De prostitutiebranche is aan verandering onderhevig. De laatste jaren is een tendens waarneembaar van de locatiegebonden prostitutie zoals clubs en raamprostitutie naar aanbod van diensten via het Internet en in hotels. Gelet op signalen vanuit de branche zullen wij in Deventer nader onderzoek doen en op basis daarvan met de politie afspraken maken over het toezicht hierop.

In de komende beleidsperiode zal de wet Regulering prostitutie worden ingevoerd en geïmplementeerd. Dit is het ijkpunt om te komen tot een verbeterde integrale aanpak van de misstanden in de prostitutie. De wet Regulering prostitutie is in lijn met de regelgeving (onder andere de vergunningplicht) die nu al van toepassing is in Deventer. De wet voegt daar belangrijke aanscherpingmogelijkheden toe.

De ingezette beleidslijn wordt als succesvol ervaren. Dit heeft geleid tot een goed lopend Breed Prostitutie Overleg waarin zowel handhavings- als zorgpartners deelnemen. In dit overleg worden de verschillende aspecten bij elkaar gebracht, van preventie en voorlichting, vergunningverlening, fiscale aspecten tot handhaving van misstanden en uitstapmogelijkheden. Het uitgangspunt is dat prostitutie een legaal beroep is. Indien de dienstverlening van de prostituee op vrijwillige basis wordt aangeboden en er geen overlast wordt ervaren vanuit de omgeving gelden dezelfde voorwaarden als bij de uitoefening van ieder ander beroep. Echter zullen we hard optreden bij misstanden en hulp bieden daar waar nodig.

Een eenduidig en strikt handhavingsbeleid is hierbij van belang. In dit op te stellen handhaving arrangement zullen afspraken worden gemaakt over het delen van informatie, het organiseren van het toezicht (bestuurlijk, strafrechtelijk en fiscaal) en het toezicht op de onverdunde en daarmee illegale prostitutiebranche

Het is onze ambitie om meer zicht te krijgen op de branche. Vanuit de prostitutiebranche is aangegeven dat zij desgevraagd graag periodiek overleg met de gemeente hebben. Door middel van meer zicht op de branche kan de aanpak vervolgens worden afgestemd. Doel hiervan is het aantal misstanden en dan vooral de dwang en uitbuiting in de branche te verminderen, zodat er sprake is van een veilige prostitutiebranche.

In gesprekken zeggen exploitanten van de legale vergunde seksinrichtingen dat zij normalisatie voorstaan. Van hun kant is aangedrongen op de invoering van een keurmerk. Samen met de gemeente willen zij onder meer kwaliteitsafspraken maken. Op sommige terreinen blijft het voor hun lastig als een "gewoon" bedrijf te functioneren onder meer doordat leningen van banken uitgesloten zijn.

Er zijn de komende jaren middelen beschikbaar voor een uitstapprogramma. In Deventer wordt dit uitgevoerd door de Kern. Wij streven een optimale afstemming tussen dit uitstapprogramma en het bovenomschreven beleid na.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Optimaal inzicht in de ontwikkelingen in de branche en de daarop gebaseerde programmatische aanpak van prostitutie.
- Implementatie van de wet regulering prostitutie.
- Voorkomen dat zich in de prostitutie in Deventer misstanden voordoen.
- Bijdrage aan normalisatie van het legale vergunde deel van de branche via een keurmerk
- Gericht periodiek toezicht met daarbij passende handhaving.

3.3 Drugs

De aanpak van drugsgerelateerde criminaliteit en samenhangende overlast is een vreemd fenomeen. Aan de ene kant kennen wij in Deventer het coffeeshopbeleid waarbij we in goed overleg met de coffeeshop-exploitanten afspraken maken onder welke voorwaarden de verkoop van softdrugs wordt gedoogd in de shop. Er bereiken ons geen klachten over overlast als gevolg van de coffeeshops. Hierover zijn in het algemeen goede afspraken te maken met de exploitanten. Er bestaat een regulier overleg met de exploitanten, wat vrij ongebruikelijk is in Nederland.

Aan de andere kant is de productie van softdrugs (hennepsteelt) grootschalig geworden en heeft de laatste jaren een sterke professionaliseringslag doorgemaakt. Net als de harddrugproductie vindt ook de hennepsteelt tegenwoordig vaak in georganiseerd verband plaats. De productiemethoden worden steeds verfijnder en de hoeveelheid werkzame stof THC in wiet lijkt sterk toegenomen. De geproduceerde hoeveelheden zijn zo omvangrijk dat vanuit Nederland steeds meer softdrugs worden geëxporteerd. Niet zelden levert de hennepsteelt brandgevaar op door illegaal aftappen van elektriciteit, ook wordt stank- en wateroverlast veroorzaakt. Dit is reden om de georganiseerde drugscriminaliteit krachtig samen met partners in een ketenaanpak te bestrijden. Duidelijk is dat de "achterdeurdiscussie" een thema is dit niet op lokaal niveau kan worden opgelost. De ontwikkelingen op dit terrein blijven onzeker. Wij constateren een toenemende bestuurlijke druk tot liberalisering. Op dit punt zullen wij de ontwikkelingen nauwlettend volgen.

Door een steeds verfijndere aanpak en optimale informatie-uitwisseling met onder meer Openbaar Ministerie en Belastingdienst zien wij in toenemende mate sluiting van coffeeshops in Nederland maar ook in Deventer. Mogelijk ook om deze reden zien wij een verschuiving van de fysieke coffeeshop naar kopen via internet. Dat roept de vraag op of wij op termijn terug kunnen in het aantal coffeeshops. Zoals u bekend is, is sinds enige tijd een coffeeshop in Deventer op last van de burgemeester gesloten. De andere exploitanten hebben aangegeven dat 4 coffeeshops in Deventer voldoende is. Het aantal gewenste coffeeshops zal onderdeel uitmaken van de integrale herziening van het drugsbeleid

Ook bereiken ons steeds meer signalen dat het gebruik van cocaïne fors toeneemt. Zowel in de horeca, bij evenementen en bij het voetbal doet zich dit verschijnsel voor. Wij zullen hierop acteren om samen met partners een gerichte inventarisatie te doen en in nauwe samenwerking met programma Meedoen tot een gerichte aanpak te komen.

De aanpak van illegale hennepsteelt wordt al vele jaren succesvol aangepakt door middel van het regionale hennepconvenant waarin verschillende partners als politie, energieleveranciers, uitkeringsinstanties en corporaties samenwerken om hennepkwekerijen aan te pakken. Kansen liggen op het gebied van het beter benutten van het instrumentarium. In de afgelopen jaren zijn er veel nieuwe bevoegdheden aan de burgemeester toegekend op verschillende terreinen zoals de mogelijkheden woningen en openbare inrichtingen te sluiten op grond van de Opiumwet. Deze aanpak zetten wij onverminderd voort.

Wat willen we concreet over 4 jaar bereikt hebben?

- Integrale herziening van het gehele drugsbeleid.
- Gericht periodiek toezicht met daarbij passende handhaving.
- Integrale handhaving op basis van regionaal hennepconvenant.
- Gerichte aanpak op cocaïne gebruik.

3.4. Outlaw Motorgangs (OMG's)

Een relatief nieuw fenomeen in Nederland zijn de zogenaamde Outlawmotorgangs. Namen als Satudarah, No Surrender, Hells Angels en de Bandidos zijn in een betrekkelijk korte tijd bekend geworden. Steeds vaker manifesteren zij zich in het publieke domein. Ook in Deventer hebben zij zich, zij het op zeer bescheiden schaal, gemanifesteerd. Uit onderzoek is naar voren gekomen dat vormen van intimidatie, afpersing, drugshandel in gebracht kunnen worden met deze OMG's. Bekend is dat een groot deel van de leden van deze OMG noch een motor hebben noch een motorrijbewijs. In sommige steden/gebieden heeft het optreden van deze OMG's geleid tot een ernstige ontwrichting en buitensporig geweld. Uitgangspunt van ons beleid is dat wij alles in het werk zetten dergelijke OMG's uit Deventer te weren. Goede afspraken met de horeca en Go Ahead Eagles zijn hiertoe gemaakt waarbij het dragen van de zogenaamde full color kleding verboden is. Ook richting andere partners zullen wij initiatieven nemen wanneer zich daar OMG's manifesteren. Ook via het vergunningenstelsel zullen wij activiteiten van deze OMG's waar mogelijk verbieden.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Wij zorgen dat via een gerichte aanpak de OMG's geen vaste grond in Deventer krijgen.

HOOFDSTUK 4. RECREËREN/WERKEN EN VEILIGHEID

4.1 Veilig uitgaan

De horecabedrijven in Deventer zijn belangrijk voor de aantrekkingskracht van de gemeente. Uitgaan moet voor iedereen leuk zijn. Daarom doen gemeente, politie en horeca er veel aan om problemen te voorkomen of aan te pakken.

De Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan (KVVU) is een instrument dat gemeente, horecaondernemers en politie ondersteunt om samen de veiligheid in het uitgaansgebied te verbeteren. Het doel van de KVVU is de veiligheid in het uitgaansgebied waar nodig te verbeteren en te borgen. Concrete maatregelen die blijvend worden opgepakt, zijn het hanteren van gezamenlijke huisregels, het eenduidig uitdragen van deze regels en het uitvoeren van de collectieve horeca-ontzegging. De samenwerking in het kader van KVVU is succesvol en levert een positieve bijdrage aan het veilig uitgaan in de Deventer horeca. Daarnaast wordt de inzet van horeca-koppels door de politie op uitgaansavonden als zeer positief ervaren. De aanpak via het KVVU zetten wij door.

In het bestuursakkoord is een passage opgenomen over het sluitingsuur en de wenselijkheid om te komen tot een uitbreiding/flexibilisering. In de komende raadsperiode is een evaluatie van het horecabeleid opgenomen. Bij deze evaluatie zullen wij de discussie ten aanzien van het sluitingsuur uitdrukkelijk betrekken. Wij zijn voornemens op dit terrein medio 2015 met concrete voorstellen te komen.

Wij zien een toename van het aantal overlastgevende individuen in de horeca. Partners geven aan dat er een relatie ligt met de extramuralisering in de GGZ. Wij zien een toename van verzoeken van het aantal individuele en collectieve horecaverboden maar ook een toenemende vraag naar het opleggen van gebiedsverboden voor de horecagebieden. Aspecten van doelmatigheid en zorgvuldigheid vragen om een weloverwogen toepassing van de juridische mogelijkheden. Bij andere overlastgevende personen en groepen vragen staan wij voor een harde aanpak (met de mogelijkheid van zorg op maat.

In de afgelopen periode is het aantal horecabedrijven op de Brink gegroeid en zijn (vrijwel) alle panden weer in bedrijf. Dit is een zeer positieve ontwikkeling. De hogere bezoekersaantallen in combinatie met de recent geplaatste terrasschermen brengt wel met zich mee dat in toenemende mate hinder wordt ondervonden door het stallen van fietsen. Hiervoor zal in de komende periode in afstemming met ondernemers en politie een creatieve oplossing gevonden moeten worden.

Kansen liggen nog op het gebied van communicatie. Zowel vanuit de gemeente richting horecaondernemers als van de ondernemers onderling. Een mogelijkheid die de ondernemers gaan uitwerken is het opzetten van een What's app-groep waarin ondernemers elkaar kunnen informeren wanneer een aanhoudend vervelende klant wordt signaleerd.

De belangen in de horeca zijn vaak tegenstrijdig. De mate van georganiseerdheid lijkt af te nemen. Deze beide aspecten leiden er toe dat vanuit onze kant zorg bestaat over de samenwerking. Het overleg komt vaak moeilijk op gang en afspraken zijn soms lastig te effectueren. Zeker ook op dit punt is een kwaliteitsslag nodig.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Evaluatie horecabeleid
- Samenwerking KVVU voortzetten met gebruik van nieuwe innovatieve instrumenten
- goede naleving van afspraken met betrekking gebruik alcohol en drugs.
- Horecaondernemers waarderen de samenwerking met tenminste een 7,5.

4.2 Veilig Ondernemen

Samenwerking vormt de basis van het Keurmerk Veilig Ondernemen. De raadsopdracht om alle winkelcentra en bedrijventerreinen onder keurmerk te brengen heeft geleid tot goede en structurele samenwerking tussen ondernemers, politie, brandweer en gemeente. Sinds 2010 zijn alle gebieden en centra gecertificeerd. Door deze samenwerking is een belangrijke voorwaarde geschapen voor een goed ondernemersklimaat in Deventer: veiligheid voor ondernemers, werknemers en bezoekers. Een van de eisen voor certificering is dat er een plan van aanpak ligt voor de komende periode van twee jaren waarin realistische ambities tot uitdrukking moeten komen ten aanzien van veiligheid. Door het KVO zoeken we steeds snel in gezamenlijkheid een antwoord op nieuwe criminele ontwikkelingen en andere veiligheidsthema's zoals overlast. Een zichtbaar resultaat was een initiatief van de ondernemers: de aanschaf en exploitatie van intelligente camerabewaking door en voor ondernemers op de bedrijventerreinen waardoor deze terreinen ook in de toekomst aantrekkelijke, concurrerende vestigingsplaatsen blijven. Ten behoeve van een snelle informatievoorziening naar winkeliers is in de afgelopen periode – door gemeenten en MKB – een KVO-app ontwikkeld voor winkeliers. Een primeur voor Nederland.

Binnen het KVO voor winkelgebieden heeft zich in de afgelopen periode een nieuw overleg gevormd vanwege specifieke belangen en veiligheidsrisico's: het supermarktoverleg. Dit overleg wijkt af van het KVO-patrouillon omdat niet langer het winkelgebied maar de branche de rode draad vormt.

We streven er naar om alle bedrijventerreinen te blijven voldoen aan de eisen van het Keurmerk Veilig Ondernemen zodat we steeds een tijdig antwoord hebben op criminele ontwikkelingen. Dat behelst zowel de professionele gespecialiseerde criminaliteit als de vormen van criminaliteit als gevolg van leegstand op bedrijventerreinen als gevolg van de economische recessie. Met de ondernemers schenken wij aandacht aan mogelijkheden om het aantal aangesloten ondernemers te verhogen opdat o.a. het camerasysteem verfijnd kan worden en daarmee nog effectiever. De realisatie van een BIZ (Bedrijveninversteringszone) juichen wij toe.

Ondernemers hebben aangegeven dat veiligheid een belangrijke vestigingsfactor is voor het bedrijfsleven. Om die reden is van hun kant ook het verzoek specifiek het aspect communicatie meer aandacht te schenken binnen het KVO. Gezien het economische belang dat hiermee gediend wordt, is gezamenlijke aandacht hiervoor vanuit veiligheid voor de hand liggend.

Om verplaatsing van criminaliteit te voorkomen dienen we gemeentebreed veilige winkelcentra te behouden. Hierop dient blijvend actief door de samenwerkingspartners (winkeliers, MKB, politie, brandweer en gemeente) geïnvesteerd te worden. De reden hiervoor is dat de winkeliers geen homogene groep vormen qua eigen zeggenschap (landelijke ketens), aard van risico's (branche) of gevoel van urgentie terwijl een aantal bestaande contactpersonen vertrokken is wegens roulatie manager of beëindiging zaak. Aangezien het supermarktoverleg duidelijk in een behoefte voorziet, zal deze naast het reguliere KVO-overleg (eis voor certificering) worden voortgezet. Een aantal belangrijke faciliteiten voor winkeliers en winkelpersoneel zoals overlastdonatie, trainingen omgaan met agressieve klanten, veelplegerposter, KVO-site, KVOapp zullen worden voortgezet. Naast deze meer reguliere middelen stellen we ons uitdrukkelijk open voor het gebruik van innovatieve maatregelen.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Alle winkelgebieden en bedrijventerreinen zijn nog steeds actief in de KVO-samenwerking en alle gebieden zijn gecertificeerd.
- er zijn nieuwe innovatieve instrumenten ingevoerd.
- Ondernemers waarderen de samenwerking met tenminste een 7,5.

4.3 Voetbal

De afgelopen jaren hebben er door de partners in Deventer met betrekking tot de veiligheid rond de wedstrijden van de Go Ahead Eagles veel stappen gezet om de samenwerking en aanpak rondom voetbalveiligheid op een hoger plan te brengen. Na een analyse van de problematiek in 2007 is er een publiek-private samenwerking opgezet. Binnen deze samenwerking - het veiligheidsoverleg Go Ahead Eagles, kortweg het VOGA – participeren de Go Ahead Eagles, de gemeente Deventer, de politie Eenheid Oost-Nederland en het openbaar ministerie. In het VOGA worden aanpak en beleid geëvalueerd en ontwikkeld en daarnaast adviseert het VOGA de lokale driehoek over voetbalveiligheid. Naast het VOGA functioneert het casusoverleg voetbal dat wekelijks bijeenkomt. In dit integrale operationele overleg krijgt de aanpak van groepen en individuen die zich schuldig maken aan overtredingen en misdrijven vorm. De aanpak in Deventer en het succes ervan is niet onopgemerkt gebleven, want vanuit andere voetbalgemeenten is er regelmatig belangstelling voor het 'Deventer Model'. Ook vanuit de landelijke overheid en de KNVB wordt de manier van werken in Deventer regelmatig als good practice naar voren gebracht.

In de aanloop naar dit visiedocument inventariseert Bureau Beke op ons verzoek de samenwerking en de aanpak en komt op korte termijn, op basis van de meest recente ontwikkelingen, met voorstellen.

De verwachting op basis van recente ontwikkelingen is dat incidenten in en rondom het voetbalstadion en op de wedstrijddagen de komende tijd verder zullen afnemen en dat incidenten zich vaker voor zullen doen buiten het voetbalstadion en de wedstrijddag. Het is een trend dat (1) groepen minder hecht zijn dan nu, (2) meer gebruik maken van sociale media om rellen en vechtpartijen te organiseren, (3) jonger zijn en harder zijn in het gebruik van geweld en (4) zich meer zullen bedienen van een guerrilla-tactiek.

Dit seizoen wordt door velen gezien als het jaar van de waarheid. Als Go Ahead Eagles in de eredivisie blijft, kan er doorgebouwd worden aan de verdere professionalisering van de club. Natuurlijk is de nieuwbouw van het stadion waarbij de capaciteit naar 10.500 toeschouwers gaat positief. De nieuwbouw biedt ook mogelijkheden voor de veiligheid en normalisatie. Het is van belang dat er ook door het VOGA meegekeken wordt in de nieuwbouwplannen vooral wat betreft grotere veiligheid in het stadion en meer gastvrijheid voor supporters (zowel uit- als thuispubliek).

Op de agenda voor de komende jaren staat de integrale aanpak van notoire ordeverstoorders. Er is ook meer draagvlak onder goedwillende supporters voor de aanpak van de kleine groep slechtwillenden omdat zij ervoor zorgt dat supporters te maken krijgen met allerlei beperkende maatregelen zoals de verplichte buscombi. Uitdaging is het zelfregulerend vermogen onder supporters te bevorderen. Richting de kleine slechtwillende groep is een consequente aanpak leidend onder het motto zacht als het kan maar hard als het moet. Steeds belangrijker zijn degelijke dossiers. Langer bekend is dat de aanpak zich niet meer richt op de wedstrijddag maar breder is dan alleen het voetbal en de wedstrijddag. De aanpak is wettelijk beschouwd gebaseerd op de zogenaamde Voetbalwet die overigens veel verder reikt dan het voetbal. Kritische succesfactor is dat alle organisaties een dergelijke aanpak prioriteren en er capaciteit voor vrijmaken.

Go Ahead Eagles is belangrijk voor veel Deventenaren. Toch wordt de kracht van wat er vanuit het voetbal kan worden opgezet aan maatschappelijke activering en preventieve trajecten voor risicjongeren nog niet optimaal benut. Het streven is om samen met Raster, Cambio, supporterscoördinator, een visie te ontwikkelen waarbij vanuit het voetbal breder wordt ingezet op preventie van risicogedrag en maatschappelijke activering van risicodoelgroepen rondom het voetbal en daarbuiten. De gemeente kan daarbij de verbindingen leggen met de buurten, andere domeinen en het jongerenwerk. Voorwaarde is dat Go Ahead Eagles en gemeente hiervoor gemeenschappelijke financiering vinden. De revenuen van een dergelijke aanpak zijn breder dan alleen het voetbal.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Sluitende aanpak bestrijding voetbalgeweld, waarbij we optimaal gebruik maken van wettelijk instrumentarium zoals de voetbalwet.
- Voor elke voetbalhooligan een plan van aanpak waarbij op basis van degelijke dossier op persoonsniveau gezamenlijke analyse gemaakt worden.
- We realiseren de aanbevelingen van het rapport Beke over de aanpak rond supporters
- Met inzet van Cambio werken we een preventieve aanpak uit waarbij wordt ingezet op het 'binden' van deze groep aan de sportieve en positieve ambities van club en stad.
- Een vernieuwd stadion waarin we veiligheid borgen en normalisatie wordt gestimuleerd.

4.4 Veiligheid en evenementen

Deventer heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een evenementenstad met landelijke uitstraling. Evenementen als 'Deventer Op Stelten', 'Deventer Boekenmarkt' en 'Dickens Festijn' worden erkend en gewaardeerd als landelijke evenementen. Deventer is een evenementenstad en in de economische visie is dat nog eens benadrukt. In de nota Trots op d'evenementen zijn regels vastgelegd hoe wij omgaan met veiligheidsaspecten rond evenementen. Wij zien echter in toenemende mate evenementen waarbij "beleving" vaak tot uitdrukking komt in snelheid en gevaarlijke acts. Deze ontwikkeling leidt er toe dat vanuit de politie, GGD en brandweer steeds strengere eisen worden gesteld aan dergelijke evenementen die vertaald moeten of kunnen worden in de voorwaarden verbonden aan de vergunning.

Zo zien wij vanuit de behoefte tot crowd control een tendens dat vanuit de veiligheidsregio steeds vaker wordt geadviseerd cameratoezicht in te zetten. Van de zijde van de organisatoren horen wij met enige regelmaat terug dat deze eisen zodanig kostenverhogend wrken dat daarmee realisatie in het gedrang komt. In dat spanningsveld wegen wij steeds de verschillende belangen af, waarbij uiteraard leidend principe is dat de veiligheid van de bezoeker voorop staat. Als mocht blijken dat die veiligheid niet voldoende geborgd is, accepteren we dat het evenement niet doorgaat. Gelukkig constateren wij dat dit tot op heden vrijwel nooit is voorgekomen. Wij zien verder een tendens dat de totstandkoming van de voorwaarden waarbinnen het evenement kan plaatsvinden (want dat blijft uitgangspunt) steeds arbeidsintensiever wordt. In capacitaire zin ligt er veel druk en bij ziekte is vervanging direct noodzakelijk (inclusief overschrijding van de kostenplaats zoals dat ook in 2014 heeft plaatsgevonden. De beschikbare capaciteit mag geen reden zijn "losser" om te gaan met het borgen van aspecten van veiligheid. Daarnaast onderzoekt bij een incident het Openbaar Ministerie niet alleen de oorzaak van het incident maar betreft daarbij nadrukkelijk steeds meer de rol van de gemeente als vergunningverlener en het toezicht dat de gemeente op de naleving van de vergunning houdt. Wij volgen de ontwikkelingen nauwlettend. De verwachting is wel dat deze ontwikkeling er toe leidt dat de intensiteit in de rol van de gemeente de komende jaren verder toeneemt. Van een terugtrekkende overheid op dit punt zien wij geen signalen.

Wat willen we concreet over 4 jaar bereiken?

- Voortzetten uitvoeren nota 'Trots op d'EVENEMENTEN'.
- Een beleid waarin wij richting organisatoren helder aangeven hoe wij toezicht en handhaving invulling geven.
- Borgen dat bij alle evenementen met een verhoogd risico er altijd door alle partijen geaccordeerd veiligheidsplan ligt.

HOOFDSTUK 5. ZORG EN VEILIGHEID

5.1 Overlast door zorgbehoevenden

Als gevolg van de transities krijgen gemeenten de verantwoordelijkheid voor zorg aan haar burgers. In veel opzichten is deze ontwikkeling positief; door wijkteams in stelling te brengen (outreaching werken) kan de zorgvraag direct bij burgers worden opgehaald. De transities gaan echter gepaard met aanzienlijke bezuinigingen en hieraan zijn risico's verbonden. Door afbouw van klinische capaciteit (minder opvangvoorzieningen) en dagbesteding dreigen mensen die – als gevolg van psychische stoornis, verslaving, lvb - risicovol gedrag vertonen, op straat te belanden. Ook zien wij een toename van asielzoekers met een meervoudige problematiek. Hier raken de veranderingen in het sociale domein, het veiligheidsdomein. Op het moment dat opvang niet mogelijk is, dient er een vangnet te worden gecreëerd dat maakt dat mensen met potentieel risicovol gedrag verantwoord in onze samenleving kunnen terugkeren. De ambulante zorg moet in die zin worden versterkt. Deze versterking is eens te meer noodzakelijk nu door het werkveld een aanzienlijke toename van (potentieel) criminele zorgmijders wordt geconstateerd. Ook andere ontwikkelingen maken een versterking noodzakelijk; Als gevolg van op handen zijnde wetswijzigingen (wet BOPZ) zal gedwongen zorg – vroeger verbonden aan een verplichte opname- meer op maat gegeven moeten kunnen worden. Bijvoorbeeld door iemand buiten een GGZ- instelling verplichte begeleiding te geven, aan huis of in een polikliniek. Nu geldt nog dat verplichte zorg alleen in een psychiatrisch ziekenhuis gegeven kan worden.

Wij zien de laatste tijd een nieuwe ontwikkeling die zorgen baart. Steeds vaker wordt een beroep gedaan op het bestuursorgaan burgemeester om bestuurlijke maatregelen te treffen in de vorm van omgevingsverboden ten aanzien van mensen met een psychische stoornis. Er van uitgaande dat overtreding van het verbod plaatsvindt hebben politie en Openbaar Ministerie een rechtsgrond de zaak op de zitting te brengen en bij de rechter een vorm ondertoezichtstelling of verplichte begeleiding c.q. opname af te dwingen die onder andere omstandigheden niet mogelijk is. Dat impliceert maatregelen toepassen die daar feitelijk (mogelijk) niet voor zijn bedoeld maar er wel toe leiden dat de persoon in kwestie eerder die zorg krijgt die noodzakelijk of wenselijk is. Wij willen terzake ons niet binden aan een vaste lijn maar steeds op basis van casuïstiek kijken wat in die situatie de meest voor de hand liggende keuze is, waarbij wij naast de veiligheid van de persoon in kwestie ook uitdrukkelijk de directe woonomgeving betrekken.

Om nieuwe ontwikkelingen als gevolg van de transities in goede banen te leiden moet de- deels nieuwe- zorg- en veiligheidsketen naadloos aansluiten. Professionals vragen de gemeente met name randvoorwaardescheppend te zijn voor het werk dat zij doen in onze gemeente. Concreet stellen wij voor:

- Investeer in vroeg signalering. School de leden van de wijkteams in herkenning van potentieel risicovol gedrag en zorg dat zij kunnen doorleiden naar een specialistisch achterveld indien noodzakelijk (bijvoorbeeld doorgeleiding van casussen naar Team Huiselijk Geweld, Drang en dwang team jeugd, BZT). Professionals met specifieke expertise (bijvoorbeeld psychische stoornis, LVB, Huiselijk Geweld) zijn bereid een coachende rol te vervullen t.b.v. de sociale teams. De koppeling met de wijkagent moet optimaal zijn geborgd.

Versterk het Bijzonder Zorg Team zodat snel kan worden geïnterveniëerd bij probleemgedrag door risicovolle personen in de wijk en kan doorgeleiden naar de GGZ en politie indien noodzakelijk.

- Zet in op gegevensdeling zodat professionals, betrokken bij een casus, snel informatie kunnen uitwisselen. Dit onderwerp kent zowel een administratieve component (gedeelde informatiesystemen) als de mogelijkheid om gegevensdeling mogelijk te maken zonder wetgeving rondom privacy te schenden.
- Versterk de aansluiting met strafrechtelijke procedures. Er kan winst ontstaan wanneer het Openbaar Ministerie bij ZSM-afdoening van een zaak, op de hoogte is van het zorgtraject dat al is ingezet. Omgekeerd kan een zorgpartner de politie sneller betrekken wanneer er sprake is van risicovol gedrag. Maatregelen van straf en zorg moeten naadloos op elkaar aansluiten.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Alle “probleemgevallen” in beeld en de zwaartse voorzien van een Plan van Aanpak
- De keten gesloten: vroegsignalering in wijkteams, doorgeleiding naar specialistische backoffice (waaronder ook naar politie/justitie en regionale teams zoals het AMHK/Veilig Thuis), achtervang door een interventieteam binnen het BZT voor spoedeisend risicovolgedrag in de wijk
- Geen belemmeringen in informatiedeling. Informatiesystemen op orde en belemmeringen op grond van privacywetgeving opgeheven (of werkbare vorm in gevonden)
- Overlast/probleemgedrag in wijken is beheersbaar

- Het Veiligheidshuis zal in de komende jaren een ondersteunende rol blijven vervullen bij de koppeling van het veiligheidsdomein aan het sociaal domein in het kader van de drie transities. Het zal dan gaan om zowel deskundigheidsbevordering, ondersteuning ten aanzien van beleidsontwikkeling als begeleiding op casusniveau.

5.2 Huiselijk geweld

Voor de aanpak van Huiselijk Geweld zijn de ontwikkelingen, geschetst onder Veiligheid en Zorg, uiteraard evenzeer van belang. Specifiek voor het thema Huiselijk Geweld geldt dat er steeds meer kennis voorhanden is over de vormen waarin het zich manifesteert. Huiselijk geweld is meer dan ‘blauwe plekken’, heel vaak is er sprake van geestelijk geweld, gevallen van eerwraak, intimidatie en misbruik van ouderen en andere kwetsbaren. Met de toegenomen kennis en grotere openheid rondom het thema zal ook het aantal meldingen toenemen, zo is de stellige verwachting.

Onlangs is -met medewerking van de gemeente Deventer- de regiovisie Huiselijk Geweld IJsselland tot stand gekomen. Deze visie is aan de raad ter vaststelling voorgelegd. Hiermee wordt voldaan aan de verplichting vanuit het ministerie van VWS om de doorontwikkeling van de aanpak huiselijk geweld op regioniveau vast te leggen. In de nieuwe visie zal nadrukkelijk de aansluiting worden gezocht bij ontwikkelingen rondom de drie decentralisaties voor zover zij het thema Huiselijk Geweld raken (o.a. ontwikkeling van het Algemeen meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling: Veilig Thuis. Dit proces wordt opgepakt in samenwerking met het programma Meedoen.

De Deventer aanpak van Huiselijk Geweld heeft zich in de afgelopen jaren bewezen. Er is lokaal een sluitende ketenaanpak gerealiseerd en voor elke casus wordt – meestal in overleg met zowel slachtoffer als dader- een plan van aanpak opgesteld waarnaar wordt gehandeld. Betrokken partners nemen hierin hun rol. Vanaf 1 januari 2015 zal het team Huiselijk Geweld Deventer gaan functioneren binnen het nieuwe bestel waarin ook de sociale teams en het regionaal meldpunt Veilig Thuis een rol gaan vervullen. In de nieuwe visie Huiselijk Geweld 2015-2018 die in de eerste helft 2015 zal worden opgesteld, zal de nieuwe werkwijze worden uitgewerkt. Daarnaast zal aandacht worden besteed aan nieuwe prioriteiten binnen het thema, deskundigheidsbevordering en raakvlakken met andere programma’s (met name het programma Meedoen).

De cijfers van huiselijk geweld zijn redelijk stabiel maar het vermoeden bestaat dat veel geweld niet bij de politie of de instellingen gemeld wordt. Ervaring leert dat dit buitengewoon moeilijk te beoordelen is, maar toch blijft dit de komende jaren speerpunt in ons beleid. Verder borgen wij dat ieder slachtoffer van huiselijk geweld de juiste zorg krijgt. We monitoren strak of dit ook gebeurt. Wanneer door een grote toestroom de hulpaanbod van het slachtoffer in het gedrang komt, zal de vraag incidenteel middelen ter beschikking te stellen worden voorgelegd. We accepteren niet dat zeker de geprioriteerde slachtoffers als kinderen, slachtoffers van eerwraak en ouderen geen hulp aangeboden krijgen terwijl dat wel nodig is.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Beleidsvisie Huiselijk Geweld 2011-2015 gerealiseerd.
- Voor het overige zie doelstellingen onder Veiligheid en Zorg.

HOOFDSTUK 6. JEUGD EN VEILIGHEID

Het thema Jeugd en Veiligheid hangt nauw samen met de transitie jeugdzorg. In de keten van jeugdzorg die vanaf 1 januari 2015 gaat ontstaan en is beschreven in het beleidsplan 'Van Wieg naar Werk,' zijn vier thema's die Jeugd en Veiligheid raken, te weten: jeugdbescherming, jeugdreclassering, de gecombineerde aanpak straf/zorg van (potentieel) criminele jeugd en de crisis- en spoedzorg.

De toegang tot jeugdbescherming en jeugdreclassering (het gedwongen kader) en de spoedzorg/crisiszorg worden vanaf 1 januari 2015 regionaal georganiseerd. Daarnaast zal ook een regionaal werkende AMHK (Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling, inmiddels omgedoopt tot 'Veilig Thuis') worden opgericht. De Jeugd wet schrijft voor dat de gemeenten op de schaal van de regio IJsselland gezamenlijk afspraken maken over de uitvoering van het zogenoemde gedwongen kader (kinderbeschermingsmaatregelen (JB) en de jeugdreclassering (JR). Voorheen lag de verantwoordelijkheid hierover bij de provincie.

Jeugdbescherming

Jeugdbescherming is een maatregel die de rechter dwingend oplegt wanneer een gezonde en veilige ontwikkeling van een kind of jongere (ernstig) wordt bedreigd en vrijwillige hulp niet (voldoende) helpt. Er zijn twee jeugdbeschermingsmaatregelen die een kinderrechter kan opleggen. Dit is de ondertoezichtstelling (de meest voorkomende jeugdbeschermingsmaatregel), en, een ernstiger maatregel, de voogdij (ontzetting of ontheffing uit de ouderlijke macht. Voordat een jeugdbeschermingsmaatregel wordt opgelegd dient een raadsonderzoek door de RvdK (Raad van de Kinderbescherming) te worden uitgevoerd en voorgelegd aan de Kinderrechter. De Raad krijgt hiertoe een verzoek vanuit het drang-en dwang team, een 2^e lijns team binnen de jeugdzorgketen met expertise op het gebied van drang en dwang. Signalering en doorgeleiding van een casus richting het drang-en dwangteam vindt plaats vanuit het lokale veld (wijkteam, BZT) of vanuit het AMHK/Veilig Thuis.

Nieuwe burgemeestersbevoegdheid in het kader van jeugdbescherming

Binnen het stelsel van herziene kindbeschermingsmaatregelen krijgt de burgemeester een nieuwe positie per 1 januari 2015. De burgemeester kan bij de RvdK een verzoek tot ondertoezichtstelling doen. Als de RvdK vervolgens niet tot indiening van een verzoek tot ondertoezichtstelling bij de overgaat bij de kinderrechter overgaat, kan de burgemeester verzoeken het oordeel van de kinderrechter te vragen. De Raad moet dan binnen twee weken na dagtekening van dit verzoek het oordeel van de kinderrechter aanvragen. Oordeelt de kinderrechter dat de ondertoezichtstelling noodzakelijk is dan kan hij deze ambtshalve uitspreken. De verwachting is overigens dat van deze opschaling slechts incidenteel gebruik zal worden gemaakt.

Advies en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling/Veilig Thuis

Het inhoudelijk en organisatorisch samengaan van het Advies Meldpunt Kindermishandeling (AMK) en het Steunpunt Huiselijk Geweld (SHG) tot één Advies en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK) is in de regio IJsselland inmiddels uitgewerkt. In de eerste fase zijn de werkprocessen van AMK en SHG in beeld gebracht. Daarmee moet het AMHK de organisatie worden voor opvang van alle geweld dat plaatsvindt in afhankelijkheidsrelaties. Zowel wanneer sprake is van huiselijk geweld bij volwassenen als bij kindermishandeling. Het AMHK zal laagdrempelig, herkenbaar en toegankelijk zijn. Daarbij is het AMHK een specialisme dat zo kort als mogelijk wordt ingezet. De gemeente streeft dan ook naar:

- Een goede verbinding tussen het regionaal georganiseerde AMHK en de lokale situatie van toegang en toeleiding naar de jeugdhulp;
- Een goede aansluiting op de regionaal werkende crisisdienst: voor AMHK en de crisisdienst wordt één centraal regionaal telefoonnummer opgezet waarbij afhankelijk van de vraag uitsplitsing naar één van beide organisaties plaatsvindt.

Uitvoering Jeugdbeschermings- en reclasseringsmaatregelen

De regio IJsselland heeft de huidige uitvoerders van jeugdbescherming en jeugdreclassering (Bureau Jeugdzorg, William Schrikker Stichting (WSG), Stichting Gereformeerd Jeugdwerk (SGJ) en Leger des Heils) gevraagd gezamenlijk zorg te dragen voor de uitvoering van jeugdbeschermings- en reclasseringsmaatregelen. De gecertificeerde instellingen zijn op regionale schaal werkzaam. Bij de uitvoering van kinder- beschermingsmaatregelen en jeugdreclassering is het van groot belang dat er goede afspraken worden gemaakt om met het lokale niveau een verbinding tot stand te brengen zodat kinderen en jongeren niet uit beeld verdwijnen. Deze afspraken over de inhoud en werkwijze worden in de gemeentelijke verordening vastgelegd. In de aansluiting van de regionale strafrechtketen met de lokale jeugdzorgketen voorziet het Justitieel Overleg Risicjongeren (JOR).

Justitieel Overleg Risicjongeren (JOR)

In de nieuwe jeugdzorgketen blijft de multidisciplinaire aanpak straf/zorg voor (potentieel) criminele jongeren bestaan. In het Justitieel Overleg Risicjongeren (JOR) IJsselland Zuid worden jongeren van 12 tot en met 23 jaar uit de gemeente Olst-Wijhe, Raalte en Deventer besproken bij wie sprake is van een complexe problematiek die vraagt om een multidisciplinaire aanpak. Het gaat om jongeren die zowel binnen de zorg-hulpverleningsketen als justieketen bekend zijn en waarbij de afzonderlijke ketens de problematiek niet (meer) effectief aan kunnen pakken (dus waarbij de zorg-/hulpverlening de hulp van de justieketen nodig heeft en/of vice versa). In de persoonsgerichte aanpak wordt ernaar gestreefd de misdaadbevorderende factoren te beperken en de beschermende factoren te versterken. Er wordt een integraal plan van aanpak opgesteld, dus inclusief strafrechtelijke sancties, en bestuursrechtelijke en/of hulpverlenings-interventies. De plannen van aanpak per persoon worden doorgespeeld naar justitie. Bij de afdoening (het opleggen van maatregelen) neemt het OM/de rechter deze plannen mee. Jongeren die voldoen aan de JOR-criteria kunnen vanuit het lokale veld in het overleg worden ingebracht. Aan het overleg nemen de volgende partners deel: Openbaar Ministerie, Politie, William Schrikker Stichting (WSG), Reclassering nl, Tactus Reclassering, Raad van de Kinderbescherming, Raster, Pactum/de KIJ, Bureau Jeugdzorg, Veiligheidshuis en de gemeenten Olst-Wijhe en Raalte.

Aanpak jeugdgroepen

De aanpak van hinderlijke en overlast gevende jongeren, zoals beschreven in het Handboek Jeugd en Veiligheid wordt gecontinueerd. In de komende periode zal wel een herijking van het handboek plaatsvinden waarbij zal worden nagegaan of er aanpassingen moeten worden gedaan als gevolg van de nieuwe ketenaanpak vanuit de transitie of als gevolg van methodische vernieuwingen (bijv. wijzigingen in de Beke shortlistmethodiek). Voor overlast gevende, hinderlijke en criminele groepen zullen plannen van aanpak worden opgesteld met daarin maatregelen op individueel-, groeps- en domeinniveau. Deze plannen worden bewaakt binnen de Jeugdnetwerken (multidisciplinaire overleggen op wijkniveau waaraan wordt deelgenomen door politie, jongerenwerk, toezicht, opbouwwerk).

Partners spreken tevreden over de aanpak Jeugd en Veiligheid in Deventer. De keten werkt, jeugdoverlast en -criminaliteit nemen af. Toch zijn er ook zorgen: Het aantal zorgmeldingen van politie die betrekking hebben op kinderen/jongeren neemt toe, er wordt vaker huiselijk geweld geconstateerd, het aantal vechtscheiding groeit aanzienlijk. Onder andere als gevolg van de crisis komen mensen ook in hun privéleven in de problemen. De sfeer verhard. Men ziet met name een toename van problematiek rondom 18+ plus jongeren, met name een groep van licht verstandelijk beperkte jongeren. Onze instrumenten voor deze groep ter beschikking staan, lijken vooralsnog ontoereikend.

In de afgelopen periode zijn bij de bestrijding van jeugdoverlast bestuurlijke maatregelen (gebiedverbod/samenscholingsverbod) met succes ingezet. Deze maatregelen werken echter alleen in een integrale aanpak waarbij bijv. ook aandacht is voor maatregelen gericht op het gebied (bijvoorbeeld bord met gedragsregels) en zorg/begeleiding van individuele jongeren. Ook valt winst te behalen in het rechtstreeks contact tussen bewoners en jongeren. Met elkaar komen tot oplossingen en afspraken over de do's en don't in de openbare ruimte. Deze aanpak werkt en moet worden gestimuleerd. Het is een goede ontwikkeling dat in toenemende mate wordt ingezet op eigen kracht, oplossingen zoeken in de interactie tussen buurt en jongeren of vanuit het netwerk van een jongere zelf. Niet alles kan echter binnen dit netwerk worden opgelost. Voor zware problematiek (bijvoorbeeld potentieel criminele jongere

met multiproblematiek) blijft een professioneel vangnet nodig. Vroegtijdige schoolverlaters ontwikkelen zich vaak tot probleemjongeren. Voorkomen van vroegtijdig schoolverlaten en vroegsignalering zijn leidende uitgangspunten. We maken daarbij ook gebruik van de straatteams jeugd.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Continuering daling meldingen jongerenoverlast en jeugdcriminaliteit
- Voor elk kind een passend plan van zorg
- Instrumentarium vanuit straf/zorg voor met name de 18+ jongeren in kaart gebracht en toegepast
- Sluitende aanpak op vroegtijdig schoolverlaten. Aansluiting van het onderwijs bij de jeugd- en veiligheidsketen
- Deskundigheidsbevordering op vroegsignalering risicogedrag bij jongeren bij sociale teams

HOOFDSTUK 7. VEILIGE WOON- EN LEEFOMGEVING

Een veilige leefomgeving is een basisbehoefte van elk mens. De beleving hiervan is medebepalend voor de veiligheidsbeleving (subjectieve veiligheid) en daarmee van grote invloed op de kwaliteit van ons leven.

In Deventer is de aandacht voor een veilige woon- en leefomgeving geborgd in een raadsbesluit m.b.t. toepassing van het Politiekeurmerk Veilig Wonen. Het effect daarvan is dat structureel veel aandacht is voor zaken als schoon, heel en veilig waarbij zowel de wijkbewoner/woningcorporatie (woningniveau) als de gemeente (openbare ruimte) verantwoordelijkheid nemen. Deze aanpak is in de afgelopen jaren succesvol en effectief gebleken door o.a. een hoog aantal gecertificeerde woningen (circa 25%) en een relatief lager aantal inbraken/overvallen. De recent vastgestelde visie leefomgeving waarin tot uitdrukking is gebracht dat de openbare ruimte een gezamenlijke verantwoordelijkheid is voor burgers en gemeente vormt basis waarop wij ook ten aanzien van de veiligheid in de openbare ruimte acteren. Een aantal criminele factoren die een grote invloed hebben op de veilige woon- en leefomgeving worden ook wel aangeduid als High Impact Crimes (HIC). Hiermee worden o.a. bedoeld woninginbraken en overvallen. Deze vorm van criminaliteit heeft de eigenschap om 'waterbedeffecten' te laten zien bij een strenge aanpak. Daders kiezen voor een andere werkwijze of werkgebied. De impact op mensen en de neiging van daders om te verplaatsen maken het noodzakelijk om het thema veilige woon- en leefomgeving steeds hoog geprioriteerd te houden. Inmiddels zijn de HIC een gezamenlijke prioriteit van OM, politie en gemeente.

Bewustwording en informatie met als doel het nemen van preventieve maatregelen, zijn daarom speerpunten naar de toekomst. Een belangrijke doelgroep vormt daarbij de huisbezitter waarvan de geldigheidsduur van het certificaat in de komende vier jaar verloopt. Belangrijk is dat daarmee ook de inbraakwerende maatregelen geen of onvoldoende antwoord bieden op nieuwe inbraaktechnieken.

7.1 Woninginbraken

Woninginbraken hebben een grote impact op slachtoffers en hun omgeving. Mede om die reden kennen bewoners de aanpak van woninginbraken de hoogste prioriteit toe. In de afgelopen periode is veel inzet gepleegd om het aantal inbraken terug te dringen. Helaas blijkt dat er ook een groot aantal insluipingen plaatsvindt. Blijkbaar is nog niet iedereen zich voldoende bewust van de risico's en de impact. De komende tijd zal preventie door bewoners het voornaamste middel moeten zijn om inbraken en insluipingen verder terug te dringen. Dit doet ook recht aan de eigen verantwoordelijkheid van burgers. Bewustwording en informatie zullen dus de speerpunten zijn van de gemeente. Naast maandelijkse Voetjesacties op Hot Spots zullen ook instrumenten als de DonkereDagenacties en Waaks-acties voortgezet worden.

Een groot aantal woningen heeft een Politiekeurmerk Veilig Wonen. In de komende jaren zal een aanzienlijk deel daarvan de geldigheidstermijn overschrijden. Belangrijker is dat daarmee ook vaak de toegepaste inbraakwerende maatregelen aan de woning niet (langer) berekend zijn op nieuwe inbraakmethodes.

Een belangrijke sleutel voor dit (relatieve) succes is het eerder genoemde lokaal beleid m.b.t. het Politiekeurmerk Veilig Wonen sinds 2006. Een belangrijke partner in dit succes zijn de woningcorporaties die in principe elke woning van een keurmerk voorzien. In periodiek overleg tussen politie en gemeente wordt een maximale inzet georganiseerd op zowel preventie en opsporing van deze HIC-categorie. Voorbeelden van nieuwe instrumenten zijn de maandelijkse Voetjesacties (met name gericht op insluiping), Waaks, Digitaal Opkoperregister dat ingaande 2015 operationeel is.

Ook zal via nieuwe mogelijkheden van Burgernet meer informatie verstrekt worden over modus operandi waardoor de alertheid vergroot wordt en uiteindelijk preventieve maatregelen en actieve signalering van verdachte zaken het resultaat zijn. Ook zullen vervolgcampagnes gevoerd worden om het aantal Burgernet-deelnemers zo hoog mogelijk te krijgen met een goede spreiding over de hele gemeente. Hierdoor wordt de kans op successen groter.

Met het CCV (als keurmerk-instantie) wordt de samenwerking gezocht worden om het aantal geldige keurmerken op peil te houden en nog liever te vergroten. Ook de woningcorporaties zal gevraagd worden om in de toekomst aandacht te blijven schenken aan de geldigheid van de keurmerken.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Het aantal geldige Politiekeurmerken blijft op peil.
- (Wijk)gerichte preventie acties
- Het aantal woninginbraken daalt elk jaar met 5% t.o.v. 2014.

7.2 Kamerverhuur

Deventer kent een groot aantal kamerverhuurpanden. Hieruit kan worden afgeleid dat er een grote behoefte bestaat aan goedkope, betaalbare en/of tijdelijke woonruimte. Het reguliere huurwoningaanbod van de corporaties in Deventer bestaat overwegend uit eengezinswoningen waardoor de afgelopen jaren een tendens zichtbaar was dat eengezinswoningen van particulieren verkamerd werden. Omdat kamergewijze verhuur van woningen in sommige gevallen leidt tot overlast (bijvoorbeeld geluidsoverlast, extra parkeerdruk, onveilige situaties, verwaarlozing van het pand en/of tuin en het verkeerd aanbieden van afval) is in 2008 de kamerverhuurregeling Deventer ingesteld. Deze verordening regelt in welke gevallen een eengezinswoning mag worden omgezet in onzelfstandige wooneenheden bedoeld voor kamergewijze bewoning. Het doel van de regeling is tweeledig: enerzijds heeft het een volkshuisvestingsdoelstelling tot behoud van de woningvoorraad. Daarnaast is de regeling bedoeld om overlast zoveel mogelijk te beperken. Bepaald is dat per postcodegebied maximaal 7,5% van de voor bewoning bestemde panden kamergewijs mogen worden bewoond. Alle vergunde kamerverhuurpanden moeten aan alle wettelijke eisen op het gebied van bouw- en brandveiligheid voldoen.

Ervaring leert dat in toenemende mate sprake is van onzelfstandige bewoning, niet zijnde kamerverhuur en illegale kamerverhuur, de zogenaamde huisjesmelkerij. Hierbij moet bijvoorbeeld gedacht worden aan tijdelijke verhuur aan (voornamelijk) buitenlandse werknemers. Hierbij wordt een woning in zijn geheel gehuurd door bijvoorbeeld een uitzendbureau die het volgens gebruikt om zoveel mogelijk werknemers te laten verblijven. Dit leidt tot onwenselijke situaties van onrechtmatig gebruik, over bewoning, achterstallig onderhoud, brandonveiligheid en bewoning door illegalen. Overigens moet worden opgemerkt dat dit ook voor kan komen als verhuurders wel beschikken over een omzettingsvergunning voor kamerverhuur.

Om een extra instrument te hebben om huisjesmelkerij tegen te gaan zetten wij de Wet Bibob in bij vergunningen op grond van de huisvestingswet.

De kamerverhuurregeling is de afgelopen jaren succesvol gebleken in de aanpak tegen overlast vanuit kamerverhuurpanden. Kansen liggen op het terrein van toepassing van nieuwe instrumenten die worden geboden. Zo maakt de huisvestingswet het mogelijk om bestuurlijke boetes in te zetten ten einde overtredingen te beëindigen.

De corporaties hebben aangegeven na te willen denken over nieuwe huisvestingsvormen voor bijzondere doelgroepen, mede ook ter voorkoming van "weglek" naar de kamerverhuur. Wij vinden dit een interessante gedachte die wij in samenwerking met de corporaties in 2015 nader uitwerken.

Wat willen we over 4 jaar bereiken?

- Geen overlast bij vergunde kamerverhuur.
- De brandveiligheid en bouwkundige staat van alle vergunde kamerverhuurpanden voldoet aan alle wettelijke eisen. Gericht periodiek toezicht met een daarbij passende handhaving.
- Met verhuurders van (studenten)kamers worden nadere afspraken gemaakt hoe overlast en onrechtmatig gebruik te voorkomen/verminderen.

- Hebben wij onderzocht welke mogelijkheden er zijn tot het toepassen van bestuurlijke boetes bij overtredingen op de huisvestingswet.
- Wordt huisjesmelkerij tegengegaan door o.a. toepassen van Bibob bij huisvestingsvergunningen.
- Hebben we in overleg met o.a. de corporaties een behoefte en haalbaarheidsstudie uitgevoerd naar de exploitatie van betaalbare woonruimte voor eenpersoonshuishoudens.

7.3 Woonoverlast en verloedering

In Deventer is in de vorige periode de aanpak van extreme woonoverlast als pilot succesvol afgerond en inmiddels is deze aanpak geborgd. De samenwerking met convenantpartners Rentree, leder1 en politie heeft geleid tot het beëindigen van een flink aantal langjarige, zeer ernstige overlastsituaties. De aanpak loopt via het casusoverleg woonoverlast en deze maakt inmiddels deel uit van het netwerk/proces Bijzonder Zorgteam zodat er altijd sprake is van een gecoördineerde aanpak met andere problematieken. Daarnaast is Deventer actief betrokken bij het inmiddels opgerichte Landelijk Platform Woonoverlast waarin gemeenten, woningcorporaties, politie en zorginstellingen met elkaar proberen om ontwikkelingen tijdig te signaleren en passende antwoorden te vinden op zowel ambtelijk als bestuurlijk niveau. Een aantal incidentele overlast of veiligheidskwesties zijn in de afgelopen tijd succesvol opgepakt door de veiligheidsmakelaar die hiervoor een goede samenwerkingsrelatie heeft met de gemeente. Opvallend is dat er een toename is van complexe, zware zaken die steeds moeilijker op te lossen zijn. Deze vragen steeds vaker om niet conventionele oplossingen. Met de woningcorporaties zijn wij van bereid te onderzoeken of bijzondere, afgelegen huisvesting mogelijk is voor notoire overlastgevers waarvoor geen andere oplossing meer voor handen is. Een richtinggevende zal in 2015 aangeboden.

Voor de komende jaren ligt hier een forse uitdaging met het oog op een aantal maatschappelijke ontwikkelingen waardoor de kans op overlast, burenruzies en andere agressie toe zullen nemen in de wijken. Een zo'n verklaring hiervoor is dat tal van zorginstellingen in het kader van extramuralisering het aantal opnameplaatsen vermindert. In het kader van gemeentelijke aanbestedingen zien zorginstellingen zich gelijktijdig gedwongen om personeel voor ambulante zorg te verminderen en/of qua opleidingsniveau te verlagen om financiële redenen.

Kansen liggen er in de vorm van sociale teams waarin vroeg signalering aandacht moet krijgen om zo een aantal ongewenste ontwikkelingen aan te kunnen pakken voordat er sprake is van escalatie. Ook samenwerking tussen belangrijke partners als zorginstellingen en woningcorporaties zijn essentieel om tijdig een basis te creëren waarin ambulante zorg succesvol kan zijn. Maatwerkoplossingen zullen soms ook gewenst zijn om haalbare oplossingen – al dan niet tijdelijk – te kunnen bieden voor personen die qua gedrag een grotere afstand hebben tot gangbare omgangsvormen. Nieuwe instrumenten zijn te verwachten zoals de bevoegdheid van de burgemeester om een gedragsaanwijzing op te leggen aan een overlastveroorzaker. Deze bevoegdheid is op zich een welkome aanvulling op het bestaand instrumentarium maar zal ook de nodige capaciteit vergen om de juiste zorgvuldigheid te betrachten bij zo'n besluit.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Elk geval van extreme woonoverlast kent een plan van aanpak.
- Er zijn maatwerkoplossingen voorhanden qua woonvoorziening en zorg die een duurzame oplossing voor zowel individu als omgeving mogelijk maken.
- Tegen alle illegale activiteiten in en vanuit woningen zoals gokhuizen treden wij consequent op.

7.4 Autoinbraken en fietsdiefstallen

Auto-inbraken en fietsdiefstallen zijn een bron van ergernis voor veel mensen. Burgers kunnen zelf natuurlijk diverse maatregelen treffen ter voorkoming van schade. Anderzijds realiseren wij ons dat voorkomen vaak lastig is, mede ook vanwege de snelheid en professionaliteit waarmee dergelijke delicten worden gepleegd. Het streven van de gemeente is om voorzieningen te treffen voor auto- en

fietsparkeren die overzichtelijk en veilig zijn. De ervaring leert overigens is dat gebruik van (veilige) stallingsmogelijkheden pas wordt bevorderd als op wild stallen actief gehandhaafd wordt. De opgave van veilige en kwalitatief goede voorzieningen ligt primair binnen programma bereikbaarheid. Bij een hotspot als het NS station worden in gezamenlijkheid met onder meer fietsersbond en NS randvoorwaarden en maatregelen bedacht die vooral de nadruk leggen op bewustwording en preventie. Daarnaast zet de politie regelmatig lokfietsen in.

De opkomst van e-bikes zal een verplaatsing van deze vorm van criminaliteit veroorzaken en daardoor ook de schadebedragen verhogen. Ook is een verplaatsing van diefstallen waarneembaar van de hotspots naar de opritten en tuinen in woonwijken. Ook hier geldt dat mensen zich misschien nog wel meer dan in het verleden bewust moeten zijn alert te zijn op hun spullen. Hierin zien wij geen taak (meer voor de overheid. Wij zullen hooguit met gerichte preventieve acties aandacht blijven vragen om toch vooral te letten op waardevolle spullen.

De invoering van het Digitaal Opkoperregister kan hier wel een positief effect hebben doordat heling bemoeilijkt wordt.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Met politie en Openbaar Ministerie maken wij in de lokale driehoek afspraken over opsporing en vervolging.
- Wij zetten innovatieve instrumenten in om opsporing succesvoller te maken.

7.5 Veelplegers

Veelplegers bezorgen de samenleving veel overlast en onveiligheidsgevoelens en brengen veel schade toe. Eerder onderzoek wees uit dat deze groep verantwoordelijk was voor ongeveer de helft van alle vermogensdelicten. De aanpak van veelplegers vormt dan ook een belangrijk speerpunt in ons veiligheidsbeleid. Op lokaal niveau kennen we een zeer succesvolle aanpak (casusoverleg) waarin OM, politie, reclassering en diverse andere organisaties samenwerken. Het casusoverleg is 'aangehaakt' aan de coördinatie van het BZT zodat afstemming met andere zorg/veiligheidsdossiers geborgd is. Dit gebeurt met handhaving van de succesformule van het bestaande casusoverleg. Centraal staat een integrale aanpak gericht op recidivevermindering en resocialisatie van de veelplegers. Voor elke veelpleger is (door de reclassering) een persoonsgericht plan van aanpak opgesteld. De persoonsgerichte aanpak wordt periodiek besproken in het casusoverleg. Het persoonsgerichte plan is gericht op de terugkeer van de veelpleger in de maatschappij. De gemeente vervult een regierol en is soms zelf uitvoerder.

De resultaten van de probleemaanpak rond jeugdigen is bepalend of er in de komende jaren sprake is van nieuwe instroom als gevolg van jongeren die een criminele carrière maken. Nieuwe ontwikkelingen rond detentie zijn nog niet duidelijk maar zullen ook hun effect hebben op de lokale agenda van het casusoverleg. Een voorbeeld hiervan is het idee om gestraften thuis te laten zitten met een enkelband. In den lande wordt wel gewerkt met een zogenaamde top X-aanpak. Wij verzetten ons tegen een dergelijke aanpak omdat daardoor veelplegers of overlastplegers uit beeld raken en niet die zorg krijgen die gewenst is.

Het huidige veelplegerbeleid is in de loop van de jaren doorontwikkeld en recent geactualiseerd. De essentie van het Deventer beleid is dat de actieve aanpak leidt tot jaarlijks een hogere uitstroom dan instroom in deze categorie. Een actieve inzet van begeleidingstrajecten door reclasseringsinstellingen aan de ene kant en daderagenten en ISD-trajecten aan de andere kant zorgen voor een sluitende aanpak.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Een sluitende aanpak voor alle veelplegers.
- De invoering van tenminste drie nieuwe innovatieve maatregelen.

7.6 Radicalisering

Enkele jaren geleden is door de Raad, na een analyse welke tot stand is gekomen na gesprekken met betrokken partners en politie, de conclusie getrokken dat radicalisering zich in Deventer niet of slechts in zodanig beperkte mate voorkomt en dat er niet nader op hoeft te worden geacteerd. De wereld is sterk in verandering en de ontwikkelingen met betrekking tot onder meer IS zijn reden tot zorg. De effecten daarvan en de mogelijke dreiging in de toekomst bv met betrekking tot de terugkomers zijn ook in toenemende mate op lokaal niveau merkbaar. Met de landelijke inlichtingendiensten werken wij nauw samen om dreigende situaties snel en accuraat in beeld te krijgen en gepaste maatregelen te treffen. Wij zullen u op een gepaste wijze informeren over actuele zaken.

Wat willen wij over 4 jaren bereiken?

- Mogelijk dreigende situaties hebben wij exact in beeld en handelen navenant.

7.7 Cybercrime

Criminaliteit via internet lijkt veel steeds vaker voor te komen en manifesteert zich in vele vormen. Het is een vorm van criminaliteit die niet gebonden is aan een specifiek grondgebied als een gemeente. Vanuit het lokale veiligheidsbeleid zien wij maar slechts zeer beperkt mogelijkheden hieraan een bijdrage te leveren. Met de politie werken wij samen dat zij op lokaal niveau wordt uitgerust om aangiften van cybercrime op te nemen en de meer eenvoudige zaken zelf af te handelen. Het is vooral een zaak dat mensen gestimuleerd worden aangifte te doen. Vervolgens kan een afweging gemaakt worden of de inzet van middelen om tot opsporing en vervolging te komen in verhouding staat tot het delict c.q. de schade omdat bekend is dat de aanpak van cybercrime zeer arbeidsintensief is. Wij zullen via de jaarlijkse voortgangsrapportage u nader informeren over de ontwikkelingen.

Wat willen wij over 4 jaren bereiken?

- Zo goed mogelijk zicht op de aard en omvang van cybercrime in Deventer en goede afspraken met politie en Openbaar Ministerie als het gaat om het opsporing- en vervolgingsbeleid.
- Aandeel in communicatie naar burgers met als doel bewustwording van risico's en eigen preventierol.

HOOFDSTUK 8. TOEZICHT EN HANDHAVING

Toezicht en handhaving blijft primair een overheidstaak. Op welke facetten wij toezicht houden, frequentie etc. is een vraagstuk dat naar onze opvatting primair door bewoners en instellingen zou moeten worden aangegeven. In het verleden is hiertoe Buurt Veilig in het leven geroepen. Met wisselend succes. In sommige wijken is het maar moeizaam van de grond gekomen. Dat is teleurstellend omdat juist de aanwezigheid van toezicht en een inzet op de juiste zaken in onze ogen kan bijdragen aan een verbetering van de leefbaarheid in de wijken en uiteindelijk een positieve uitwerking kan hebben op het veiligheidsgevoel. Wij stellen ons op het standpunt dat nieuwe initiatieven noodzakelijk zijn om een impuls te geven aan de vraaggerichte manier van werken. In 2015 zullen wij u hiertoe een voorstel doen, waarbij wij overwegen af te stappen van de fysieke avondvergadering en over te gaan naar een meer continue digitale manier van prioritering.

Jaarlijks wordt het handhavingssuitvoeringsprogramma vastgesteld. Oorspronkelijk richtte dit plan zich met name op aspecten van bouw en milieu maar enkele jaren geleden is er voor gekozen in dit plan ook het toezicht met betrekking tot openbare orde en veiligheid mee te nemen. Wij willen bevorderen dat in de cyclus van dit jaarlijkse HUP ook vanuit de samenleving op een meer sturende en actieve manier impulsen gegeven worden over de prioritering. Ook de politie, met name via de wijkagent kan hierin een adviserende rol vervullen.

Er is en blijft een grote roep om toezicht en handhaving. Wij zijn wettelijk verplicht navolging te geven aan een verzoek tot handhaving. Wij zien een forse toename van dit soort van verzoeken, waardoor de beschikbare capaciteit voor "regulier" toezicht onder druk komt. De achterliggende periode is mede door het wegvallen van rijksbijdragen en interne bezuinigingen de formatie van Toezicht fors teruggebracht. Dat maakt dat wij nog scherper moeten zijn in wat we doen en in de communicatie nog stringenter dan voorheen aangeven dat we bepaalde verwachtingen niet kunnen waarmaken.

In de raadsbijeenkomst van 16 oktober heeft u het thema toezicht en handhaving met stip als 1 geprioriteerd. Dat legt een positieve druk op Team Toezicht. Wij zien uw opvatting met name als een stimulans de samenwerking met burgers en bedrijven door het team verder vorm en inhoud te geven. Maar wij waken ook voor teleurgestelde verwachtingen. We zullen naar verwachting in toenemende mate moeten accepteren dat een vraag om toezicht en handhaving niet kan worden ingewilligd. De vraag naar toezicht overstijgt het aanbod. In de samenleving leidt dit met enige regelmaat tot onbegrip. Wij sluiten niet uit dat deze tendens zich de komende vaker zal voordoen. Via de voortgangsrapportage wordt hierover gerapporteerd.

Medewerkers van de gemeente Deventer, en in het bijzonder die van Team Toezicht staan met enige regelmaat bloot aan verbaal- en fysiek geweld. De laatste jaren lijkt hierin een toename te constateren. Met name de onvoorspelbaarheid in gedrag van sommige groepen is aanleiding voor zorg. Met politie en Openbaar Ministerie blijven wij nadruk leggen op de gemaakte afspraken met betrekking tot opsporing en vervolging van verdachten. Binnen Team Toezicht is de discussie actueel of voldoende aanleiding bestaat de uitrusting uit te breiden. Een besluit hiertoe nemen begin 2015.

De afgelopen periode is er veel veranderd rondom de BOA en toezichthouderfunctie. Nu de politie zich steeds meer richt op (zwaardere) criminaliteit, is de BOA de aangewezen functionaris om de overlast in de leefomgeving aan te pakken. Om daarop in te kunnen spelen is vanuit het Ministerie van Veiligheid en Justitie de bevoegdhedenlijst fors uitgebreid en is de BOA op een breed terrein inzetbaar.

Dat vraagt meer kennis en andere vaardigheden van de BOA. Daarom is er een landelijk verplicht permanent opleidingstraject gestart met steeds een cyclus van 5 jaar voor bestaande BOA 's. Verder is er een landelijk erkende opleiding bij de ROC tot Handhaver en Toezichthouder Veiligheid (HTV). Zodoende beschikken nieuwe BOA 's over een gedegen beroepsopleiding. Het aanbod aan specialisaties neemt ook toe (controleur drank – en horecawet, jeugdboa, etc.).

In het kader van professionalisering is er nu ook een landelijk modeluniform. Dat uniform vergroot de herkenbaarheid van de BOA. Het uniform biedt nog steeds de mogelijkheid om het eigen logo van de gemeente aan te brengen. Het uniform is niet verplicht, maar veel gemeenten hebben het uniform aangeschaft of gaan daar op korte termijn toe over. Het huidige kledingcontract loopt af in september 2015 en moet er opnieuw een aanbesteding plaatsvinden. Begin 2015 besluiten wij of ook Deventer het landelijk modeluniform overneemt.

Veel belang hechten wij toe aan een goede benaderbaarheid en bereikbaarheid van het gemeentelijk toezicht. Over 1,5 jaar loopt het huurcontract in de Keizerstraat af. Er is ontegenzeggelijk een beweging dat de politie huisvesting centreert, met een pand per team als uitgangspunt. Wij blijven van opvatting dat een samenwerking tussen politie en toezicht een zeer belangrijke randvoorwaarde is binnen het gemeentelijk veiligheidsbeleid waarbij gezamenlijke huisvesting een belangrijke component kan vormen. Wij zullen bij de politie hierop blijven aandringen en tenminste verlangen dat er een gezamenlijke balie blijft in de binnenstad waar ook aangifte opgenomen kan worden en van waaruit gewerkt wordt bij evenementen, in de nachtelijke uitgaansuren.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Structurele aansturing door bewoners en bedrijven van Team Toezicht.
- Optimale samenwerking tussen politie en team toezicht op wijkniveau.
- Gezamenlijke huisvesting met politie in de binnenstad.
-

HOOFDSTUK 9 RAMPBESTRIJDING EN CRISISBEHEERSING

De crisisbeheersing en rampenbestrijding zijn georganiseerd binnen de veiligheidsregio IJsselland. De veiligheidsregio is een vorm van verlengd lokaal bestuur waarin het Algemeen Bestuur gevormd wordt door de 11 burgemeesters van de aangesloten gemeenten. Inmiddels zijn de lokale brandweerkorpsen opgegaan in de regionale brandweer en daarmee onderdeel van die veiligheidsregio. Het gemeentelijke aandeel in de crisisorganisatie bestaat uit een beleidsmatig deel (de burgemeester en het gemeentelijk beleidsteam) en de operationele organisatie. De operationele organisatie heeft de wettelijke naam Team Bevolkingszorg en is sinds 2013 een intergemeentelijke organisatie waarin 11 gemeenten zorgen voor de personele bezetting. Een aantal functies is daarmee onder hard piket (7 x 24 uur) gekomen: de adviseur crisisbeheersing (gecombineerd met officier van dienst bevolkingszorg) en twee functies binnen communicatie. De door het bestuur vastgestelde norm is dat de organisatie steeds voldoet aan alle wettelijke eisen. In 2014 is een nieuw Regionaal Crisisplan 2015-2018 vastgesteld waarin beschreven is hoe de organisatie opgebouwd is, hoe vaak er geoefend wordt, welke opkomsttijden, bevelslijnen etc. Ook is er een risicoprofiel opgesteld waarin de keuze bepaald is op welke voornaamste risico's wij ons voorbereiden. Het handboek bevolkingszorg regelt de nadere invulling van de gemeentelijke taken.

Van de burger wordt meer verwacht op het terrein van zelfredzaamheid. Op meer informatie vooraf en tijdens de crisis wordt zwaar ingezet. De gemeentelijke kolom wordt als volwaardig samenwerkingspartner gezien in de crisisbeheersing. Dat brengt met zich mee dat steeds meer verwachtingen en eisen gesteld worden aan de beschikbaarheid, de competenties en de voorbereiding. Die spanning tussen toename van eisen en activiteiten enerzijds en de focus bij managers en werknemers op het eigen primaire proces en het wegbezuinigen van een deel van het rampenbudget anderzijds is een punt van zorg.

Deze zorg wordt verder aangewakkerd doordat nieuwe facetten zich in onze samenleving manifesteren waarbij de overheid niet kan weggijken. We worden geconfronteerd met nieuwe ontwikkelingen zoals popup-evenementen die vaak via sociale media in korte tijd georganiseerd worden en soms een bedreiging kunnen vormen voor de openbare orde en veiligheid. Of acute brede verontwaardiging rond verschijnselen als het terugkeren van een pedo seksueel in de samenleving. Maar ook de toenemende behoefte wat wij omschrijven als collectief rouwen bij incidenten zien wij toenemen. Zaken die niet als een ramp beschouwd kunnen worden maar waarbij de gemeente een regisserende en ook uitvoerende rol wordt toebedacht. Het betreft zaken die in toenemende mate een weloverwogen aanpak verlangen en die in fors toenemende mate een beroep doen op de ambtelijke capaciteit. De inzet die vanuit de gemeente wordt gepleegd na de ramp c.q. het incident, het proces van nazorg, is veelal onzichtbaar maar zeer arbeidsintensief.

Wat willen we over 4 jaren bereiken?

- Een ambtelijke organisatie die kwalitatief en kwantitatief is voorbereid op de gemeentelijke taken bij grootschalige incidenten.
- Een protocol met betrekking tot zaken met een brede maatschappelijke impact.
- Wij zijn een gemeente die accuraat reageert op incidenten die zich voordoen waarbij betrokkenheid en zorgvuldigheid leidende principes zijn.